

uforandret Vedtagelse. Dog kunde jeg ønske, inden vi slutter, at udtale min Anerkendelse af den betydningsfulde Virksomhed, som Forligsmanden og hans Stedfortræder har udfoldet i den forløbne Periode. Jeg vil haabe, det skal lykkes Institutionen ogsaa i Fremtiden at begrænse og mildne de Kampe, som det uretfærdige økonomiske System, der raader i Samfundet, giver saa rig Anledning til. Med disse faa Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, som det foreligger.

Tvede: Meget sjældent er man i den behagelige Situation at kunne slutte sig til de Udtalelser, der er fremkommet fra ganske forskellige Sider i dette høje Ting. Dette kan jeg i Dag gøre, og naar jeg tillader mig at tage Ordet om denne Sag, er det for ved denne Lejlighed, da den i 1910 givne Lov om Forligsmanden jo var en Forsøgslov, at udtale mig noget om selve Institutionen og dens Virkning paa Forholdene i vort Samfund i Forbindelse med de ofte omtalte Lockout-Varsler og deres Sammenhæng med Forligsmandsinstitutionen.

Jeg skal da først tillade mig at se noget paa den Virksomhed, som Forligsmanden har udrettet i vort Samfund, siden Loven af April 1910 fremkom. Forligsmanden har i den forløbne Tid været, om jeg saa maa betegne det, 14 Gange i Hovedaktion. I 1910 havde han det ganske roligt, men i 1911 maatte han frem 4 Gange, i 1912 5 Gange, og i Aar har han til Dato været i Aktion 5 Gange. Af disse 14 Gange er det lykkedes Forligsmanden at tilvejebringe Mægling mellem Parterne i de 11 Tilfælde, og af disse 11 var han saa heldig straks ved første Mægling at faa de 7 Sager forligte. De 3 Sager, som det ikke lykkedes ham at faa forligte, var Jord- og Betonarbejderstrejken, som ved et Fællesmøde uden Forligsmanden blev bragt i Stand, dog saaledes, at den vedtagne Ordning først traadte i Kraft samtidig med, at en Ordning vedrørende Cementindustrien bragtes i Stand. Den anden Sag var Svovlsyrefabrikkonflikten, hvor Sagen ordnedes ved Forhandling mellem Parterne uden Forslag fra Forligsmandens Side, idet det Forslag, han oprindeligt havde stillet, var blevet forkastet af Arbejdsgiverne. Endelig var den tredje Sag Skibstømmerkonflikten, hvor Arbejderne havde forkastet Forligsmandens Forslag. Forlig blev endelig bragt til Stede under Forligsmandens Forsæde, men uden at det blev nødvendigt for ham at stille noget Forslag. Man maa deraf skønne, at der er Grund

til at sige, at Institutionen har virket tilfredsstillende; Institutionen maa vel igen sammenknyttes i den Personlighed, der har været Forligsmand i de forløbne Aar. Men naar man er kommet til disse Resultater, er det ikke sket uden et meget betydeligt Arbejde. Jeg skal saaledes erindre om, at første Gang, Forligsmanden traadte i Virksomhed, den 25. Februar 1911, maatte han stille en hel Række Mæglingsforslag, der gentagne Gange blev forkastet. Det var den saakaldte Blikkenslagerkonflikt, der ogsaa udviklede sig til Elektrikerfaget, Murerfaget, Murerarbejdsmandsfaget, Træindustrien og Snedkerfaget. Her forkastedes Mæglingsforslaget i Blikkenslagerfaget ikke mindre end 3 Gange. I alt forkastede Arbejderne Mæglingsforslagene 6 Gange, Arbejdsgiverne forkastede Mæglingsforslaget i Snedkerfaget 1 Gang, og begge Parter tilsammen forkastede Forligsmandens Forslag i Træindustrien. Det vil altsaa ses, at det ofte er ganske overordentlig vanskeligt at komme til en Overenskomst. Naar Forligsmanden altsaa har været saa heldig i 7 Tilfælde at naa et Resultat i første Omgang, maa man sige, at det er særdeles tilfredsstillende. I de 50 pCt. af de Sager, der har været indankede for ham, er det saaledes lykkedes ham at faa dem forligte straks i første Omgang.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) vilde ikke komme ind paa Forhandlingerne i det andet høje Ting, og da vi alle er enige om at vedtage Lovforslaget, er der maaske heller ikke saa megen Anledning dertil, men jeg ønsker dog at fremkomme med nogle Udtalelser derom. Det er saaledes udtalt dernede, at man er utilfreds med, at der mange Gange er truet med at kaste store Mængder af uskyldige Arbejdere ud paa et ledigt Arbejdsmarked. Hvorfor har vi faaet saa mange Lockout-Varsler i de senere Aar, bliver der spurgt. Skyldes det en forandret Taktik fra Arbejdsgivernes Side? Der har været givet 11 eller 12 saadanne Varsler — jeg tror, at der i Pressen har været nævnt 12 — i to Aar. Er det ikke Rekorden? Det skulde ikke glæde nogen mere end mig, om det virkelig maatte blive Rekorden, og at man nu maatte kunne faa færre Lockout-Varsler. Men hvorfor faar vi i de senere Aaringer efter Forligsmandens Oprettelse saa mange? Vi havde ikke tilnærmelsesvis saa mange i Perioden fra 1899 til Forligsmandsinstitutionens Oprettelse. Det ligger vel temmelig nær, det ligger i de forandrede